

Wymarsz Uderzenia

ANDRZEJ TRZEBIŃSKI

Wymarsz Uderzenia¹

A jeśli bzy już będą, to bzów mi przynieś kiść
i ty mnie nie całuj, i nie broń, nie broń iść.
Bo choć mi wrosłaś w serce, karabin w ramię wróśł
i ciebie z karabinem do końca będę niósł.

Miłość, Walka

To wymarsz Uderzenia² i mój, i mój, i mój,
w ten ranek tak słoneczny piosenka nasza brzmi —
słowiańska ziemia miękka poniesie nas na bój —
Imperium gdy powstanie, to tylko z naszej krwi.

A jeśli będzie lato, to przynieś żyta kłos,
dojrzały i gorący, i złoty jak twój włos,
i choćby śmierć nie dała, bym wrócił kiedy żyw,
poniosę z twoim kłosem słowiańskich zapach żniw.

To wymarsz Uderzenia...

A jeśli będzie jesień, to kalin pęk mi daj
i tylko mnie nie całuj, i nie broń iść za kraj.
Bo choć mi wrosłaś w serce, karabin w ramię wróśł
i ciebie z karabinem do końca będę niósł.

Miłość, Broń

To wymarsz Uderzenia...

Poniosę nad granice kaliny, kłosy, bzy,
to z nich granica będzie — z miłości, a nie z krwi,
granice mieć z miłości w żołnierskich sercach U³ —
nasz kraj się tam gdzieś kończy, gdzie w piersiach braknie tchu.

To wymarsz Uderzenia...

¹Wymarsz Uderzenia — utwór funkcjonował też jako piosenka z melodią Bronisława Konopczyńskiego, wykorzystana w serialu *Kolumbowie* na podstawie powieści Romana Bratnego. [przypis edytorski]

²Uderzenie — Pion Uderzenia, struktura organizacyjna Konfederacji Narodu obejmująca oddziały partyzanckie, od października 1942 walczące na Białostocczyźnie, a potem, po scaleniu z Armią Krajową, w okolicach Nowogródka. Konfederacja Narodu podkreślała potrzebę prowadzenia walki w dawnych wschodnich województwach Rzeczypospolitej, stąd w wierszu mowa o granicach. [przypis edytorski]

³U — skrót od Uderzenia. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Nowoczesna Polska zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/trzebinski-wymarsz-uderzenia>

Tekst opracowany na podstawie: Jan Szczawiej, *Poezja Polski Walczącej 1939-1945*, tom 2, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1974.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) we współpracy z Muzeum Powstania Warszawskiego. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopec, Paweł Koziol.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do **Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur** i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.